

Alegat 2. VII

Sprawozdanie

sejmowej komisji prawniczej

o wnioskach Wydziału krajowego w przedmiocie traktowania obszerniejszych projektów do ustaw.

Wysoki Sejmie!

Komisja prawnicza rozpoznała przekazane jej wnioski Wydziału krajowego w przedmiocie traktowania obszerniejszych projektów do ustaw i godzi się z Wydziałem krajowym w zapatrywaniu, że niedogodnościom dotąd w tym względzie zachodzącym może zaradzić uchwalenie wyjątkowych postanowień regulaminowych, tudzież zmiana ustępu lit. b) §. 35. Statutu krajowego.

^{1/}. Proponowany przez komisję dodatek do regulaminu pod ^{1/}. załączony, nie odbiega zasadniczo od przedłożenia Wydziałowego. Oprócz drobniejszych zmian w układzie i w stylizacji i oprócz uzupełnienia zawartego w §. 4. projektu doradza komisja dwie tylko ważniejsze zmiany:

I tak radzi najpierw komisja traktować według tej samej modły nie tylko projekta do ustaw, ale także projekta do uchwał i to nie tylko wtedy, jeśli przedmiot jest obszerniejszy, ale także i w tym razie, jeśli znaczną ma doniosłość.

Powtórnie nie godzi się komisja na to, aby w razie przyjęcia w drugim czytaniu jakichkolwiek poprawek uchwalony projekt musiał przed trzecim czytaniem wracać do komisji, gdyż we wielu wypadkach wynikałaby ztąd zwłoka zupełnie niepotrzebna. Zdaniem komisji wypadałoby nie stawiać tego jako reguły, lecz określić wypadki, w których to ma nastąpić. Określić je według natury przyjętych poprawek, nie zdawało się komisji rzeczą odpowiednią, bo w każdym danym razie odmienne pod tym względem mogą zachodzić zapatrywania. Dopuszczyć w myśl §. 45. prowizorycznego regulaminu w pełnym Sejmie bez przygotowawczego rozpoznania dyskusję nad tem, czy i o ile w obec uchwalonych zmian pojedyncze części projektu zostają w należytych ze sobą związkach, wydało się komisji przy obszerniejszych projektach rzeczą mniej właściwą i ze znaczną stratą czasu połączoną. Tem mniej mogła komisja doradzać, aby nad tą kwestją bez poprzedniej dyskusji w Sejmie głosowano, gdyż narażałoby to jednolitość i wytrawność prac i powagę uchwał sejmowych.

Z tego wychodząc stanowiska, mniema komisja, iż najwłaściwszą będzie rzeczą pozostawić rozstrzygnięcie w tej mierze w pierwszej linii sprawozdawcy jako najlepiej z rze-

czą obeznanemu. Na wypadek niedopatrzenia się sprawozdawcy pozostaje korektura ze strony innych posłów, a mianowicie takiej ich ilości, jaka do postawienia lub poparcia wniosku wystarczy. Dozwolenie ustnego następnie sprawozdania i ograniczenie dalszej rozprawy tylko do tego sprawozdania jest dostateczną rękojmią, że prawo stanowczego w tym razie głosu, piętnastu posłom nadane, nie będzie nadużytem i że rzecz nie pójdzie w przewłokę.

2/. Co się tyczy projektu do ustawy przez Wydział krajowy przedłożonego, odnośny projekt komisji tu pod 2/. załączony zgadza się z projektem wydziałowym prócz niektórych zmian stylistycznych i terminologicznych; zastrzegła tylko komisja wyraźnie prawo Wysokiego Sejmu odwołać mandat komisji lub w miejsce jej nową wybrać.

Wcielenie artykułu II. ustawy w dodatek do regulaminu nie wydało się komisji rzeczą konieczną; zaniechaliśmy przeto tego wcielenia, zwłaszcza, że przemawia przeciwko niemu odmienna rozciągłość przedmiotów w ustawie wspomnianych od tych, o których dodatek do regulaminu traktuje.

Wnosi przeto komisja:

Wysoki Sejm raczy projekta 1/. i 2/. uchwalić.

Lwów dnia 21. listopada 1872.

Kabat
przewodniczący.

Ludwik Wolski
sprawozdawca.

Drugi dodatek

do prowizorycznego regulaminu sejmowego z dnia 27. listopada 1865.

Sejm może uchwalić, że z pewnym projektem do ustawy lub uchwały znacznej objętości albo doniosłości, postąpić należy jak następuje:

§. 1.

Sejm może polecić komisji (specjalnemu wydziałowi), aby przedwstępnie o zasadach projektu oddzielne przedłożyła sprawozdanie; wolno jednak komisji wnieść takie sprawozdanie i bez osobnego od Sejmu polecenia.

W obu przypadkach postąpić należy z przedwstępnem sprawozdaniem według ogólnych postanowień obowiązującego regulaminu.

§. 2.

Na posiedzeniach komisji każdy z posłów może być obecnym. każdemu z nich wolno przedkładać komisji wnioski lub poprawki na piśmie i uzasadniać je pisemnie lub ustnie; w dalszych wszakże rozprawach może brać udział tylko za zezwoleniem komisji.

Komisja obowiązana jest poddać te wnioski i poprawki rozprawom, powziąć nad niemi uchwały, a nawet na żądanie wnioskodawcy, przytoczyć w sprawozdaniu swem powody, które ją skłoniły do odrzucenia wniosku lub poprawki.

§. 3.

Jeżeli w drugim czytaniu Sejm przyjął poprawki, natenczas na żądanie sprawozdawcy lub 15 posłów uchwalony projekt wraca do komisji, która przed trzecim czytaniem, może przedstawić i w ustnem sprawozdaniu uzasadnić zmiany, jakie z powodu przyjęcia powyższych poprawek za odpowiednie uzna.

Rozprawa nad tem sprawozdaniem ogranicza się tylko do zmian projektu przez komisję zaproponowanych.

Po powzięciu uchwał nad wszystkimi przez komisję wniesionemi zmianami, albo gdy komisja żadnych zmian nie wnosi, następuje trzecie czytanie projektu.

§. 4.

Pod wszystkimi innemi względami należy zastosować postanowienia projektu regulaminu z 27. listopada 1865.

USTAWA

z dnia

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem,

zmieniająca ustęp lit. b) §. 35. statutu krajowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Naszego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem, stanowimy co następuje:

Artykuł I.

Uchyla się postanowienie ustępu lit. b) §. 35. statutu krajowego:

„Pojedyncze przedmioty obradowania wchodzi przed Sejm krajowy:

b) albo jako przedłożenia Wydziału krajowego lub Wydziału specjalnego, przez wybór ze Sejmu krajowego i podczas funkcji jego utworzonego;“

a natomiast obowiązuje odtąd jako ustęp lit. b) §. 35. statutu krajowego, następujące postanowienie:

„Pojedyncze przedmioty obradowania wchodzi przed Sejm krajowy:

„b) albo jako przedłożenia Wydziału krajowego, lub specjalnego Wydziału przez Sejm krajowy z własnego grona wybranego, który bądź to podczas funkcji sejmowej został utworzony, bądź też na jednej z poprzedzających sesyj tegoż samego perjodu sejmowego mocą osobnej uchwały otrzymał polecenie do ułożenia obszerniejszego projektu ustawy.“

Artykuł II.

Zamknięcie posiedzeń Sejmu zawiesza jedynie czynności specjalnego Wydziału, który do ułożenia obszerniejszego projektu ustawy został powołany. — Równocześnie z otwarciem posiedzeń Sejmu zbiera się rzeczony Wydział w dotychczasowym swym składzie i jeżeli Sejm inaczej nie postanowi, zajmuje się przerwana pracą tak długo, dopóki nie wywiąże się zupełnie z poruczonego sobie zadania.

Tylko tych członków Wydziału należy nowym zastąpić wyborem, którzy przestali być posłami, lub z jakichkolwiek przyczyn przez dłuższy czas nie mogą uczestniczyć w pracach Wydziału.

Z upływem sześcioletniego perjodu sejmowego, albo też z chwilą rozwiązania Sejmu ustaje czynność Wydziału, chociażby nie dokończył swej pracy.

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

